

H.M.126.

TRI

CHOMHRAIDH,

EADAR

**MINISDIR AGUS AON DA LUCHD EIS DEACHD,
AIR FIOR BHUNACHAR A CHREIDEAMH;**

AGUS

SLAINTE DO PHEACAICH,

TRID

IOSA CRIOSD

AN T'AON FHEAR SAORAIHDH.

EADAR THE ANGUICHTE LE

N. M'C. FEAR TEAGUISG, ROIMHE SO,
AN BAILE CHEAN LOCHA CHILECHIARAIN.

GLASGUE;

CLO-BHUILTE LE I. MACILEMHICHAEL.

1826.

Price One Shilling.

TRI

CHOMHRAIDEH,

EADAR

MINISDIR AGUS AON DA LUCHD EISDEACHD,
AIR FIOR BHUNACHAB A CHREIDEAMH;

AGUS

SLAINTE DO PHEACAICH,

TRID

IOSA CRIOSD

AN TAON FHEAR SAORAIHD,

EADAR THEANGUICHTE LE
N. M'C; FEAR TEAGUISG, ROIMHE :o,
AM BAILE CHEAN LOCHA CHILECHIAR IN.

GLASGUE;
CLO-BHUAILTE LE I. MACILEMHICHAEL.

1825.

LAURISTON CASTLE
LIBRARY ACCESSION

CORA. I

Ministir.—Maidin mhaith dhuit a Thuathanaich. Tha mi faicin gu bheil thu moch air do chois, agus dichiolach mud ghnothaiche; tha do spreidh air am beathacha, do Sheirbheisaich aig obair. Tha mi faicin gur mor an curam tha an saoghal so cur air do chridhe.

Tuathanach—Tha na nithenen sin uille feumail, tha biadh agus eudach again ra sholar; mal air Maistir ri phaidhe; feumaidh so mor churam agus saothair.

M. Cha tugain air doigh sam bith mi mhisneach d'huit an dichiul, oir is e do dhleasnas gun bhi leisg an gnothaiche. Ach tha fios agad, gum bheil gairm eile agad a bharachd air tuathanachd: is eigin an tanam bhi air a bheathacha agus air eideadh cuideachd.

T. Gun amhras bu choir an tanam a chuimhneacha ann sa cheud aite, oir is e sin an t'aon ni sonraichte; ach tha dochas agam nach bheil mise dichuimhneacha manama agus an t'saoghail ri teachd: bu doilich leam a leithid sin do dhroch bharail bhi agad orm; tha duil agam nach bheil aobhar agad.

M. Chan'bheil aobhar sonruichte agam gu droch bharail bhi agam ortsa n'as mo na air daoine eile. Ach n' uair shealas mi mun cuairt agus a bheir mi aire d'on

I eo churam ann sa bheil daoine mu shlainte an anama, tha curam ormsa mu mo cho chreatuirean; agus gu sonraighte, sibhse ta feitheamh air mo theagasg, air leam gu bheil e dleasdnach dhamh rabhadh thoirt dhuibh air a chunard ann sa bheil sibh, chum's nach faidheadh sibh bas gus am bi maitheanas agaibh air fhaotain ann air peacaidh trid creideamh an Iosa Criod, agus aoighreach a measg na mintir a ta air an naomhachadh.

T. A Dbia! ciod uime bhithheadh barail co neo churthanach agad oirn.

M. Na tior droch bharail air an fhocal earthnach cir is eial da gradh. Nis, chan'bheil gradh aig iarrach' oirn deo mheas bhi again air gach neach eo dhiu bh's aohhar again no nach bi: ach gun guidheadh mid maith do na huile dhaoine, mar cuirinse dradh sam bith orm fein leibhse, is e sin ra radh, nam bithin gu leir gun truacantas, shaoileadh sibhse gum bithin am dhuine fior thruacanta.

T. Tha dochas agam nach'bheil thu gar diteadh uile: tha cuid again gun amhras nar daoine aingidh, lucha malachaидh agus meisg: ach chanbheil sinn gu leir mar sin. Tha fios agad fein, gu bheil mise aig caithe mo bheatha gu stuama, agus fo dheo ainm; chad rinn mi riamh crois do dhuine, agus tha mi toirt a chuid fein do gach neach.

M. Agus an ann air so tha thu aig leagail steidh do dhochais air neamh? ma se so do bhunchar, is eigin, domh inse dhuit gu soileir, gu'm fag e tha gun dochas an la na deachain, feuchemaid e le foal De.

Cha d'rinn thu riamh crois do dhuine: is e sin, tha

mi smaointeachadh, nach d'rinn thu mort no reobain : chan'bheil duil agam gun d'rinn ; ach gidheadh rinn thu moran cionta, agus cron ; cha ne mhain do phairt eile ach do t'anam fein, le peacahadh laitheil an aghaidh lagh naomha Dhe ; cha ne mhain ach bhris thu uile aitheanta,

T. Co a burain cuntas co mionaideach is sin thoirt dhuit ormsa

M. Dia ann a fhocal. Tha e cur an ceil, gun do pheacaich thusa agus an cinne daoine gu leir, agus gun d'thainic sibh gaoirid air a ghloir, Rom. III. 23. Tha e air an aobhars in aig inse gun do bhris sibh aithanta gu hiomlan.

T. Chan'bheil mise ciontach an iodhail adhraidh mort, nan adhaltranas.

M. Tha thu. Nach do ghradhaich thu nithenan an t'saoghal so nas mo na Dia agus fhabhar? agus nach bu mhesa leat toil intin an t'saoghal so chal, na ge do chuireadh tu diom air Dia? is briseadh air a chead aithne so. Tha an dara aithene aig inse mar is coir dhuin air criodhachan a shuidheachadh an am sheirbheis Dhe; agus air an aobharsin ciod air bith tha neo iomchaidh an do sheirbheis, mar tha smaointe luaimhneach gun churam, gun umhlachd iomchaidh do Dhia, seadh agus feum a dheanadh do ionhaidhean, is briseadh air an aithne so e. Seadh agus bhi dearmadach air seirbheis, Dhia. Tha duil agam nach bheil tha gad mheas fein neo chiontach da thaoibh so. Mar sin, tha na nitheanan is fear a rinn thu riamlí, air dhoibh bhi air an

deanadh air an doigh so, toiltin bhi air an aireamh a measg do pheacaidh, is cha bhun a dheanadh asta air son t'fhireanachadh am fiadhnias Dhe. Chan'bheil ach beugan mhionaidean on chuala mi thu toirt ainm an Tighearn an diomhaineas, gun aire thoirt do uhorachd an ti mun do labhair thu, rinn thu so, smaith a dhaoite deich mile uair ri do linn. Is briseadh air an treas aithne so. Nuair tha thu leigeil dhiot feitheamh air seirbheis Dhe la na sabaid gun ni sonruicht gad bhacail; nuair tha thu ceadachadh do smaointe saoghalta do dheanadh mi iomchaidh air son seirdheis Dhe; a deanadh gnothaiehe saoghalta air an la sin, a dhaodadh bhi air an deanedh air laithe eile; agus nach bheil thu toirt an ionlan do Dhia, le leughadh, urnaidh, agus moladh, tha thu toirt eas onoir do la an Tighearn. Is e suim nan aitheanta so, gradhaich an Tigheara Dia le tuile chridhe ach thainic thusa gaorid air a so nuair nach bheil thu cur gloir Dhe air aghaidh. Nis, ciod a bharrail tha agad ort fein thaoibh dleasnas a cheud chlain?

T. Cha'n fhaod mi, mi fein f'hireanachadh a thaoibh Dhia; ach tha mi cinteach nach d'rinn mi cron air bith do dhuine.

M. Cha'n abradh tn sin, nan tuigeadh tu spioradalachd agus fairsneachd aitheanta Dhe, mar tha air a mhineachadh le air Tighearna ann a shearmoin air an t'sliabh, an sin chi thu gu bheil mianuidh air sul agus air eridheachan, air am meas nan adhaltranas am fiadhnuis Dhe; agus air an cuntas nan cail eigin do mhort; agus co is urain c fein a shaoradh air sin?

Ma ghabhas tu an doidh cheuna air a chuid eile do na h'aitheanta a thuigsin, tha na huile phairt dod ghiulan, nach bheil freagrach don staid an san do shudhaich freasdal De thu, gach uile mhi umblachd agus ar a mach an aghaidh uachdrain, gach uile mhi chaoimhnealachd no truacantas ri iochdrain, nam briseadh air a chuigeamh aithne.

Tha na huile chul chineadh agus droch sgeultan air daoine eile nam briseadh air an naoidheamh aithne : gach uile mhonmhor neo tholaichte agus farmad is peacain iad tha air an toirmeasg leis an deicheadh aithne.

T. Tha e daicheil mar sin nach bheil ach aon do na h'aitheanta nach do bhris mi.

M. Nam b'aithne dhuit thu fein gu ceart, agus lagh Dhe, cha deanadh tu thu fein a shaoradh air an aon sin cuideachd. Na bitheadh doilghios ort, tha mi labhairt thaoibh graidh do tanam. Chan'bheil dhuil agam gun d'rinn thu meairle ne reobainn riamh; ach nach do cheil thu an fhalsachd bha san ni reic thu, nuair bha fios agad fein gum be aineolas air na lochdan sin a bhrosnachd an duine chum a cheannach ? cha neadh, nach minic a mhol thu do chuid fein seachad air an fhirin ? nach do ghabh thu bann air feama'achd an fhir bha reic a chuid, agus nach do chain thu e gu mor na b'isle na luach ? togaidh iad so gun ambras fiadhnais ad aghaidh.

T. Air an doidh so tha thu diteadh an t'saoghail gu leir. Do reir do chuntais sa chan'bheil neach maith air an talamh.

M. Cha ne mo chuntas sa ta ann ach cuntas nan scriptuir: chan'bheil aon ann a ni maith, chan'bheil fos a haon. Rom. III. 12.

T. Is maith leam ma ta nach bheil thu gam mbeas sa nis mesa na mo choimhearsnuigh, tha dochas agam gum bi mise mar dhaoine eile, oir tha sinn gu leir ciontach.

M. Air an aobhar sin tha duil agad nach bheil feum dhuit mor churam no trioblaid bhi ort ma tha thu cosail ri daoine eile, ach gun gabh thu seachad a measg na cuideachd. Nach bheil a leithid sin do smaointe agabhair taimh ann do chridhe? ach ciod e aireamh aig Dia, oir tha shuil uile leirsneach os cion gach uile, agus chan urain duine air bith bácadh chur air a ghairdean, no e fein fhalach uaithe. Nam bitheadh tu an Sodom no ann san tsean t'saoghal, d'fhaodadh na smaoine so fein do chumail ad chodal a meadhon a bhuaireadh, ach cha deanadh iad do shaoradh o neart na tuile no nan srutha teine.

T. Air an doidh so tha thu daminadh an t'saoghal.

M. Daamnadh! ciod am focal sin? is cial da breitheanas gu doghrain shioruidh, ni nach buin do neach air bith ach don bhrditheamh chothromach. Dheanainse le uile dhichiol m'anama gach neach a shaoradh on truaidhe sin; agus is ann chum na criche so tha mi labhairt riutsa gu soileir agus freugrach do fhocal De.

T. Co ma seadh d'fhaodas bhi sabhailt? chan fhaod thu fein. Innis dhomh an do pheacaich thu riamh.

M. A Charaid thoir an aire, Is cudthromach an gnothach mum bheil sinn san am. Pheacaich mise co maith riutsa, pheacaich mi gu mor, agus thoil mo pheacaidh doghrain shioruidh: ach bu toileach le Dia mo dhusgagh gu aithreaceas: leig e ris domh mo chunard agus thug e rabhadh dhomh gu teicheadh on fheirg ri teachd. Dfhoilsich e dhamh mar an ceuna an doidh an seachnain tuarasdal a pheacaidh, mar tha air fhosgladh ann san toisgeul bheanuichte. Tha dochas agam gun d'fhuair mi maitheanas trid creideamh an losa Criod,

T. Thadochas agam gu d'rinn mise aithreachas cuid-eachd : tha mi cinteach ma tha mi cur diom air Diagn-bheil doilghios orm air a shon a ris; agus a thaoibh creideamh, tha dochas agam gu bheil sinn gu leir nar Crioduidhean, nach bheil sinn ? . . .

M. Ma tha taithreachas treibhdhireach, agus do chreideamh beoghail agus slainteil, tha do staid sabhalit agus sonna. Ach tha moran gam mealadh fein le aithreachas marbh agus mi threibhdhireach. Bheil thusa toileach feuchain a bheil taithreachas fein treibhdhreach ?

T. Tha mi ! oir cha dean fheuchain eron domh. Ma tha mi sabhailt is maith: agus mur bheil tha dochas agam nach bheil e tuile is anmoch gu leasacha beatha.

M. Tha sin ceart. An toiseach ma ta, feuchemaid t'aithreachas. Nis, am fior aithreachas feumaidh sinn mothachadh bhi again air a pheacadh, a ghrainealachd, fuath thoirt dha, sinn fein irisleachd air a shon, grad chul chur ris, agus pileadh ri Dia le nuaidheachd caithe

beatha. Am bheil taithreachas sa mar so ?

T. Tha dochas agam gu bheil.

M. Is e tcarasdal a pheacaidh am bas, bas sioruidh.
An saoil thu an do thoil thusa an bas sin ?

T. Urad sa thoil daoine eile ; oir tha sinn uile ciontach, ach tha Dia trocaireaoch.

M. Na toir iomra air daoine eile, an saoil thusa A. B. an do thoil thu fein bas sioruidh ?

T. Na'm buineadh Dia rium do reir a cheart bhreith-eanas, thoil mi; ach mar sin tha mi smaointeachadh gum bi mo staid gu maith.

M. Tha eagal orm gu bheil do bharail air trocair Dhe bacail fior aithreachas. Thia thu coslach **ri** dochas bli agad **ri** trocair, gun mhothachadh ceart air do thruaidhe as eugnais ; mar so rinn thu feum don chungaidh leithis, mun robh thu dochainte. Is ann ris so their an tuile chumhachdach leuthas creuchda a phobail gu faoin. Nis, tha thu air an doidh so coslach **ri** thu fein a mhealadh, cha'n fhaca tu riabh thu fein an staid peacaidh agus bais : cha'n fhaca tu peacadh grannail ; is cha robh riabh mor eagal ort ro bhasacha. cha'n fhaca tu nachi robh neart no cuideachadh annad fein, air an aobhar sin cha do theich thu dhionsaidh an Ti ta coimseach air do dhion on stoirm, mur do theich thu dhionsaidh Chriosd mar dhnine gun neart as eugnais, tha e soileir gu bheil thu fathasd gun slainte.

Faic ciod thachair do na hiompachain sin tha air an ainmeachadh an gniomhara nan Abstol: bha luchd eisdeachd Pheadair air om bioradh nan criodhachan,

agus thuirt iad, fheara agus a bhraithre ciod a ni sinn : Thainic fear coimhead a phrisoin air chrith tre mothachadh air truaidhe a staid mun do bhaisdeadh e, agus mun d'fhuair e maitheanas ua pheacaidh. Bha Pol air bhualadh gus an lar.

T. Bha iad sin uile nan ana Chriosduidhean. Bha mise air mo Bhaisdeadh am oige, agus air mo thogail suas anu an eolas air nitheanan maith, agus chreid mi do ghna-

M. Chan'bheil Dia a buintin ris na huile air an aon doidh. Ach thoir an aire nach bheil thu deánadh tuile so choir do earbsa ann sna sochairean sin. Bha thu moch air do bhaisdeadh, ach ranssaich do chridhe agus do bheatha, nach robh thu uine mhor, mar gun Dia an san t'saoghal, an aite an saoghal, an fheoil, agus an diobhal a threigsin, nach aun a lean agus a 'bha thu airdo tharain a thaoibh leis ? Nach robh thu air do tharaing a thoibh leis an t'saoghal gu breith thoira air nitheanan do reir barail dhaoine an aghaidh focal De? nach minic a dhroibrich thu do reir gna an t'saognil an aghaidh aithne Dhe ? nach minic gheil thu dod mhianuidh fein, agus mar sin rinn thu di meas air lagh naomha Dhe ? mur d'rinn thu sin le cionta gniomh, gidheadh rinn thu e le caidreadh thoirt do dhroch smao!nte, agus buanachad ann an cionta gun churam ; agus nach robh an diobhal na mhaisdir ort re uine mhor, gad iompacha gu diom chur air Dia le eas onoir thoirt da ainm agus da la naomha, agus sin air son toil intin co faoin as gu bheil e soileir gu bheil uachdranachd aig ort ? agus uach do bhuanach thu fathasd ann sna nithenan sin gun bheg

do churam, ach dochas altrom gu'm bi do staid gu maith? Nis, nach ann mar so tha do staid an cui'd do chaileachd fathasd? tha mi faicin gu bheil thu aig aideacha gur ann. Tha e soleir ma ta nach bheil tabhachd sam bith dhuit gun robh thu air do bhaisdeadh ad oige; air an obhar sin tha e sonruichte feumail pileadh ri Dia, agus toiseachadh as ur.

T. Cia mar thoisicheas mi as ur?

M. Le aideachadh air dhuit dol air seachran o Dhia, gun t'ug tu, thu fein gu staid peacaidh ags truaidhie; ad choigreach do Dhia, dhaom thu gu ole, agus mar sin an naimhdeas ri Dia ann do chridhe; agus air son na nithe-anan sin gun do thoil thu a choraich, agus gu bheil thu ad sheasamh air bruaich na leir sgrios, curnaichte le ciont.

T. Tha mi toileach peacadh a threigsin, pileadh ri Dia, agus deanadh nis fear :au dean sin feum?

M. Is maith na h'aoir pean sin; ach chan'bheil e coslach gu bheil iad a tighin o bhunachar ceart. Bhith-idh tu toileach peacadh a threigsin agus deanadh nas fear, ach ta mi faicin gur ann le earbsa ann a toibridh fein, gun dean iad iomachaidh thu airson do ghabhail a steach, agus buanachd fhaotain ann an Criosd; ach is ann tha thu an so a deanadh earbsa annad fein, agus a dol mnn cuairt a shuidheachadh t'hirint'eachid fein. Nuair chi mi thu aig aidmheil gu bheii thu peacach, salach, granail, agus cosail ri Job, droch mheas agad ort fein; nuair chi mi Mothachadh agad air thu fein bhi neo airidh air an trocair is lugh, agus neo chomasach dhiot

fein air aon ni maith a dheanadh : nuair chi mi thu aig aidmheil gu bheil na gniomartha is fear a rinn thu riamh air an salacha le peacadh, agus gad thilgin fein an lathair Dhe mar dhuine cailte gun chuideachadh, gun dochas annad fein ; ach air do neartachadh amhain le geala na slainte an Iosa Criosd ; nuair nach e so a mhain aidmheil do bheoil, achi na smaointin tha gu domhain ann do chridhe—Nuair is e so do staid is barail leam gu bheil obair nan gras a toiseachadh ann a tanam.

T. Is ann a tha thu air an doidh so a luasachadh dhomh tuiteamh an ea dochas.

M. Gun amhras dhorduichin duit gun dochas no earbsa dheanadh as do chuideachadh fein no a aon ni rinn no is utrain thu dheanamh : oir, gus a sin, cha bhi mor mheas agad air Iosa Criesd, agus cha teich thu ga ionsaidh mar an t'aon fhear saoraidh a thainic a shear-monachadh saoirse do na braide, agus a cheangal suas nan cridheachan briste.

T. Tha mi creidsin gu bhei sin feamail do pheacach granail, no do mli chreidmheach ; ach chaith mise mo bheatha ann a cuid do eagal De, d'fhan mi do ghna aig m'aite adhraidh, agus chreid mi an comhnuidh.

M. Tha eagal orm nach do chreid thu riamh, an labhairt gu soleir: ach labhraidh mi tuile riut air a so uair eile. San am tha e soleir nach robh t'aitheantas ceart. Cha'n fhaca, is cha do mhethaich thu do chunard, mar sin cha burain thu bhi co deigheil air a sheachnadh sa bu choir dhuit. Bha thu do ghna gad mhealadh fein le dochas gun robh do staid sabbailt, no

gu cinteach gum bitheadh e mar sin, nuair a dheanadh tu beagan do leasachadh beatha ; bha sin gu leir a deanadh earbsa annad fein, agus a thaoibh pairt do aithreachas, mar tha treigsin peacaidh, tha e soileir dhuit fein, gun robh thu gun churam a toirt caidreadh do chuid a pheacaidh; agus a thaoibh pileadh ri Dia, cha robh mothachadh agad gur ann a phil thu uaidhe, do reir cursa do bheatha. Gun amhras (ge nach bheil e daich-eil gu bheil fios agad fein air) is toiseachadh peacaidh a ta ann adsa agus ann's gach duine thaoibh naduir. An aite bhi giaraidh Dia a thoileacha, is ann a tha thu fad na huine aig iarraidh thu fein a thoileacha : chum's gu buanaicheadh tu an toilintin do nadur coirte, mar tha beartas, gloir shaoghalta, socair, agus mar sin. Be so do mhian ann's gach uile phairt dod ghuilan, an aite geil a thoirt don aithne a deir, dean gach ni gu gloir Dhe. Cha n'eadh, ma ransaicheas tu gu mionaideach, chi thu gu bheil naimhdeas ann do chridhe an aghaidh Dhe. Agus tha an naimhdeas sin ga leigeil fein ris le bhi cur an aghaidh gloir Dhia, le bhi deanadh an ni tha e aig toirmesg, agus a fagail gun deanadh an ni tha e aig iarraidh; agus mai an ceudhna le bhi teicheadh o Dhia mar do namhaid, agus a feuchain ri thu fein fholach uaidhe mar a rinn Adhamh, nach do chaith thu laithe agus seachduinean gun aon smaoin chudromach air Dia, ge do bha thu fad na huine faighail sochairean uaidhe ? nach ann a rinn thu an samhail sin do smaointin a mhuchadh, nuair bha iad aig eiridh ad intin ? nach do theich thu bho smaointin durachdach air Dia agus

sioruidheachd, mar gum bu naimhdean dod shith iad, agus nach do bhath thu iad ann an curam saoghalta, am faoin chomhradh, agus an diomhaineas? nach do theich thu air an doidh so o Dhia? tha fios agad gun do theich. Fathasd (ceudaich dhomh bhi soileir riut) chaidh thu air seachran, cha robh mothachadh agad air do chunard, mheal thu, thu fein, agus labhair thu sith ri tanam, nuair nach robh sith ann. Nis, thoir aire do na chuala tu uamsa, leubh do Phibol, ceasnuch thu fein, agus guidh air Dia mothachadh thoirt dhuit air do staid, agus breith cheart ann sgach ni.

CORA. II.

Minisdir. Bha mi an dochas gum faicin thu roimhe so, a thuathanach, chum is gu m' bitheadh cothrom again air labhairt ra cheile a ris air na nithe cud-thromach so.

Tuathanach. Gu dimhin, ma d'fhaodas mi bhi co dana, is eigin domh inse dhuit, nach do thaitin na thuirt thu co maith rium, as gun iaruin tuile dheath, is cha t'igin a tionuidh a nis mur bithe ni sonruichte a chuala mi an do shearman an de.

M. Is taitneach leam an aidmheil sin a choimearsnaich, ach ciod an ni ann san t'ainic mi ad aghaidh?

T. Air leam gun robh thu cur tuile is trom orm agus bha eagal orm gum fagadh tu mintin buairte.

M. An saoil thu an ann a thaoibh graidh do tanam,
a labhair mi.

T. Gu dimhin tha mi creidsin gur ann.

M. An saoil thu an do labhair mi ni nach robh fior?

T. Chan'bheil mi ga smaointeacha sin cuideachd. Air leam gun robh thu toirt breith tuile is cruaidh ormsa, agus gam chur mar aon ris na daoine is measa. Ach nis tha mothachadh agam gun robh na thuirt thu fior.

M. Ciod a rinn an t'athrachadh so ann do chomhradh?

T. Do shearman sa an de air la bhreathanais. Bha mi neo shocrach on chuala mi i. Oir tha eagal mor orm, nuair thig la bhreathanais gum faidh e mise neo iomchaidh. Agus an sin, gun deanadh an Tighearn trocair air manam!

M. Bhitheadh e tuile is an moch dhuit an sin glao-dhach no dochas ri trocair. Ach ciod an ni sonruicht thug ort a leithid sin do bharail bhi agad ort fein.

T. Leig thu dhuin fhaicin on chuigeamh caibidil thar an fhichiod don toisgeul do reir Mhath. gun toisich breitheanas le dhealachadh chur eadar na daoine Diadhaidh agus an-diadhaidh; agus gur ann thaobh eadar dhealachadh a bha air a dheanamh sa bheatha so bha sin, nuair bha na fireanaidh air an toirt o bhi, measg nan aingidh, le fagail oibrigh co-chruineacha na han diadheachd. Cha robh mise fiosrach air a leithid sin do athrachadh a bhi air oibhreachadh annam fein, agus air an aobhar sin tha eagal mor orm gu bheil mi

fathasd an staid peacaidh, mar dhinnis thu dhuin, gun robh gach duine thaoibh naduir.

M. Tha aobhar mor agad gu eagal bhi ort. Dhi nis mi dhuibh gum b'iad san a theich a dhionsaidh an Tighearn Iosa Criod air son fireantachd, a bhithheadh air an meas fireanach an la sin, agus iadsan a bha air an naomhacha le spiorad Dhe a cruthachadh criodhacha nua anta, agus a leig fhaicin an tathrachadh so le comhradh naomha re a chuid eile dan laithe, cia mor sam bith a bha am peacaidh; agus gum b'iad na haingidh iadsan a chaith am beatha agus a fhuair bas gun chreideamh an Criod, agus gun spiorad De bhi gabhail comhnuidh anta, cia ordail sam bith bha an giulan.

T. Seadh is e sin chuir eagal orm. Dhinnis thu dhuin gun d'rinn an duine is fear, ciont na leoir chum a dhite, ma fhuair e bas gun bhuanachd ann an Criod, agus gun bhi air a ghabhail mar fhireanach da thrid. Ach nam bitheadh an trocair so trid Chriod air na fhaotuin ro'n bhas, nach bitheadh peacadh sam bith air a chuimheacha leis a bhreitheamh don ionracan, na ni maith sam bith rinn an taingidh.

M. Na haingidh, is e sin iadsan a chaith am beatha agus a fhuair bas gun mhothachadh iriosal a bhi aca air coirbteachd an naduir, agus peacadh gniomh, agus mar sin nach do phil le creideamh air son tearmun a dhionsaidh trocair Dhe an Criod, aca san chan'bheil obair mhaith sem bith ri bhi air ainmeachadh; oir is ann o dhroch bhunachar tha na huile nithe tha iad a deanadh

an dara cuid o fhein speis agas saoghaltachd, no chum's gum bitheadh iad air an gabhail air son an deanadais ; ni is e bhi aig iaraidh slainte le lagh nan gniomh. Air a shon so chan'bheil meas air an oibríd, air dhoibh gun bhi air an deanadh an creideamh ; is e sin, gun iad bhi sruthadh o chéchomum ri Criosd le creideamh, gun sin cha nurain sinn ni sam bith a dheanadh bhis taitneach an sealadh Dhe, Eoin XV. 5. Air an laimh eile, air do na fireanaidh bhi air an gabhail a steach trid Chriosd, cha bhi am peacaidh air an ainmeacha, do bhri gu bheil iad air am maithleadh agus air an dughadh a mach o chion fada : air dan seirbheis neo ionlan bhi air a ghabhail trid Iosa an tard shagart, tha guilan peacaidh an píthe naomha, gheih iad o laimh a bhreitheamh duais trocair, is e tha cur eadar dhealacha eadar na daoine Diadhaidh agus mi dhiadhaidh, gu bheil an dara pairt air an gabhail a steach mar fhireanaidh, agus gun d'fhuair iad Maitheanas trid Chriosd do reir a cho cheangall nua ; a mhuinter eile, air dhoibh gun mothacha bhi aca air an staid pheacach agus chailte (gun amhras ro bhosdail gu aideachadh) cha d'fhiar iad an trocair tha air a leigeil ris san toisgeul, agus mar sin la a bhreitheanais seasaidh iad air am bunchar fein, gun eadar mheanair, agus gun mhaitheanas, agus mar sin is eigin dhoibh bhi air an diteadh.

T. Ma ta cia air son a ta oibríd air an ainmeachadh air an la sin, mar tha sin a faicin gu bheil ?

M. Bheir mi dhuit da riason air so ; an toiseach, ge

nach iad am bunchar air son am bi duine air na ghab-hail a steach gidheadh tha iad a leigeil fhaicin gu bheil neach an staid mhaith; oir chan urain sin toradh na naomliachd a ghiulan mur bheil sinn ann agus mur fui-rich sinn an Criosd, Eoin XV. 4. Agus a Mhuintir sin nach bheil a deanadh an ioncas, tha iad gam mealadh fein ma tha iad a saoilsin gu bheil iad fireanach; mar sin gu bheil oibridh maith a cur dealachadh eadar na fireanaidh agus na haingdh. San dara aite, chion gun dean barachd toraidh eadar dhealachadh eadar na daoine dia-daaibh iad fein, mar sin gu bheil Dia ann a mhór ghras toileach barachd inbhe an gloir a thoirt don mhuintir a bheir a mach an tuile toraidh. Gu bheil neach sam bith air a shabhla, is ann trid Creideamh ann san fhear shaoraigh: bithidh inbhe an gloir do reir a thoraidh agus a dhichiel ann sa gharadh.

T. Shaoil mi do ghna gun robh sinne Criosduindhean gu leir nar Creidmhich, aon co maith ri aon eile agus aig la a bhreithianais gum bitheadh iad air an cuntas diadhaidh a mhuintir sin a chaith am beatha gu ordail agus treibhdhireach, a measg na muintir sin bha mi gam mheas fein, agus iadsan gu leir a b'fhear na mi; agus gum b'iad na daoine mi dhiadhaidh, agus iadsan bha aingidh agus droch runach, a bhithheadh air an diteadh. Gu dimhin bha eagal orm nach robh mi fein maith na leoир; cha robh fios agam cia mar bhithheadh moran air an aideachadh fireanach, ach air leam gun

robh mo chothrom fein na b'fhear na moran dom luchd eolais.

M. Chan ann o fhocal De a d'fhoghlam thu sin. Ach ciod I do bharail a nis?

T. Tha mi faicin gu bheil gach ni an earbsa ri trocair agus maitheanas fhaotain am feadh air thalamh, air son gach ni chaidh seachad: agus nach ann air son ni sam bitk a rinn mi fein, ach trid creideamh an Iosa Criosd. Ach ciod an Creideamh sin, chan'bheil fios agam; a mhain tha fios agam, gun robh mi fad na huine as an rathad cheart.

M. Gu dimhin is i mo bharail gun robh; agus is mithe dhuit dusgadh, agus an Tighearn iarraigd gu durachdach, air eagal gun gear e as thu am meadhon do pheacaidh, agus gun ordaich e do chuibhrion far a bheil gul, bron, agus giosgan fhiocal.

T. Tha mi faicin gun robh mi gu laitheil a peacachadh an aghaidh Dhe, le bli briseadh aitheanta, agus gam thoileacha fein, is cha besan, agus a nis gu bheil mi am sheasamh fo chiont mhiltin do pheacain, agus gur leoир an t'aon is lugh aca chum mo dhite.

M. Ciod a bharail tha agad air do ghniombara maith.

T. Chan'bheil iad agum gu barail bhi ortha. Tha mi faicin a pheacaidh ann's gach ni tha mi deanadh. Mo bhosd air son gun bhi gam mheas fein co olc ri daoine cile, mo shaoghaltachd, mo dhiomhaineas, agus m'fhaonais an urnaidh agus an cluintin shearman, is leoир iad sin gam dhiteadh ge nach robh tuile ann.

M. Ciod tha duil agad a dheanadh ?

T. Ni mi nas fear ; ni mi stri an aghaidh a pheacaidh ni mi urnaidh.

M. Ach tha thu aig ra, gun ro na dleasnais so air fad, air am measgadh le peacadh ; ciod an duil tha agad a nis guu dean iad taitneach thu ? oir ge do burain thu an deanadh co maith sa d'fhaodadh a bhi, is d'leasnais iad tha mar fhiacha ort ; na gniomhara maith a ni thu cha n'fhoghain iad air son nam peacain a rin thu. Air an son so uile cha n'urain duine beo bhi air fhireanacha le obair an lagh.

T. Chan'bheil mi faicin doidh—ma bha anam caitlriamh, is mise e. Ciod a ni mi ?

M. Creid ann san Tighrarna Iosa Croisid, agus bithidh, tu air do shabhaladh. Gniom. XVI. 33. Is é so obair De, gun creid sibh san ti chuir e uaidhe, Ioin VI. 29. Agus da thrid san, tha gaeh neach a chreideas air am fireanachadh, Gniom . XIII. 39. Thigibh, ruisgte, peacach, agus gun neart mar tha sibh, a dhionsaidh Dhe, trid Chroisid. air son trocair. Tha e comasach gu sabhaladh gus a chuid is faide mach,iadsan uile a thig gu Dia da thrid, a thaoibhl's gun do bhasaich e air an son agus gu bheil e gu sioruidh beo a deanadh, eadar ghu-iadhc air an son, Eabh. VII. 25. Is urain e air glanadh o chiont air n'uile pheacaidh, cumhachd agus uachdranachd a pheacaidh mhileadh annaibh, air naomhachadh gu iomlan an Corp, an anam, agus an spiorad, agus air taisbeanadh, don Athair glan and gun chiont.

T. Chan bheil mi cur teagamh an cumhachd Chroisid

gu sabhaladh, oir is e mac Dhe e. Ach tha eagal orm nach bheil mi fein maith na leor gu bhi air mo shabhaladh.

M. A chum so a thoirt gu crich amhairc an do Phiobal. An sin, ^ftha an tairgse shlainte so air na deanadh : thainic Iosa Croisid a dhionsaidh an taoghail a shabha-a pheacach, I. Tim. I, 15. Nis, ciod do bharail, an aon don mhinter a thainic e an sabbala thusa, no nach an?

T. Ach cha sabhail e na huile pheacaieh?

M. Ma ta is ann a chion nach tig iad da ionsaidh, gu bhi air an sabbala. Tha e geuran air so, Ioin. V.40 Cha tig sibh am ionsaidh, chum's gum bitheadh beatlia agaibh.

T. Ach nach bheil e air a ra, dean aithreachas, agus creid an soisgeal ; ach tha eagal orm nach bheil mise ga dheanadh sin.

M. Ma tha thu sgith do ualach a pheacaidh, thoir fuath dha, guidh gu durachdach, bhi air do choimhead o chiont agus o shalchar a pheacaibh, is fior aithreachas ao. A chum na cricha so, iar Croisid mar tha e air a thairgse do pheacaich bhochd ann san toisgeul, is e so an creideamh a shabhalas.

T. Tha e air a ra gun iar moran dol s steach, agus nach urain iad : agus, nach teid na huile a their riumsa 'Thighearna! Thighearna! steach gu rioghachd neamh. Tha so a cur eagail orm agus gam chumeil air m'ais.

M. Cait ma ta am bheil duil agad dol?

T. Cha n'ainthe dhamh aite, oir chan'bheil ainm eile fo neamh leis am faod neach bhi air a shabhla.

M. Ma ta teich gu Criosd—chums gu seachnadh tu tuarasdal a pheacaidh, malachadh an lagh, agus feirg Dhe : teich da ionsaidh air son maitheanas agus sith gras agus gloir; agus mur leoир iaraidh dol a steach don Rioghachd, dean stri. Ma tha moran a their, a Thighearn ! Thighearn ! failneachadh gu ma e so is caint dod chribhe agus dod blyeatha, co maith is dod theanga. Ach na dheidh so air fad, chan e aon dichiol no neart annad fein a ni iomchaidh thu air son do ghabhail a steach; ach nuair tha creideamh fior, beodhail, agus slaintsil is iad so agus an samhail do briathran bhios leis.

T. Is e so an teagal tha orm, nach bhail mo chreidcamh fior.

M. Ma tha do chreideamh fior, cha bhi danachd agad annad fein a tobair na do neart fein ; ach ni thu, thu fein earbsa ri geala trocaireach Dhe an Iosa Criosd. Bithidh creideamh fior mar au ceudhna beoghail, ga leigilfein ris ann bhi eudhor thaoibh Dhe agus diadhachd, agus seasmlaichi an aghaidh a pheacaidh. Bithidh so mar an ceudhna slainteil : Bithidh thu air do shabbha leis, cha ne amhain o chiont, ach o chumachd a pheacaidh, agus o uachdranachd do mhianaidh fein ; bheir so dhuit dochas agus earbsa mhaith, agus lion beagan is beagan bithidh mothacadh air tighin duit, gum bi thu air do shabhaladh o fheirg la mor an Tighearn Iosa.

T. Chan'urain mi bhi fiosarch gu bheil an creideamh sin agam; mar sin chan, bheil a chride agam creidsin gun teir Dia maitheanas dhamh agus gun gabh e riun.

M. Ma ta thig gu Criosd, gabh ri gealana Dhe an-

nsan, chum's gu fasadh do chreideamh suas gus so. Oir is ann do obair spiorad Dhe an creideamh so; air an aobhar sin tha e ri bhi air iaraidh le urnaidh trid eadar ghuidhe Iosa Croisd.

T. Chan, bheil a chridhe agam mar so gabhail ris na gealana, no teachd a dhionsaidh Chriosd, oir tha mi gu leir neo airidh air an trocair is lugh.

M. Cuin tha duil agad ni thu, thu fein airidh.

T. Chan bheil gu brath.

M. Ma ta thig direach mar tha thu chum's gum bithe tu air do dheanadh airidh.

T. Am faod mi tighin a dhionsaidh Chriosd, agus earbsa dheanadh ann air son slainte?

M. Na dean earbsa am' f hocalsa, ach cluin focal De. Tha e toirt curidh dhuit tighin: O! thigeadh sibhse uile a ta tartmhòr chum nan uisgeacha, Isa. LV. 1. Tha e aig iaraidh oibh teachd da ionsaidh: Is e so aithne san, gun creidemid an ainm a mhic Iosa Criosc. Tha e gealtain gun gabh e riusan a thig: An ti sin a thig am ionsaidhse, cha chuir mi air doidh sam bith cul ris, Ioin VI. 37. Tha e bagradh oirbh mur tig sibh. An ti nach creid, bithdh e air a dhamnadhbh, Marc. XVI. 16.

T. Ach ca ionsaidh, tha na briathra so air an cur.

M. A tionsaidhse, am ionsaidhse, agus a dhionsaidh gach neach a chluineas iad. Searmonaichibh an soisgeul do-gach creatuir, Marc. XVI. 15. Tha iad air an cur gu sonraighte a dhionsaidh na muintir sin, tha faicin am feum air slainte, chion gur iadsan a mhain a ghabhas riù. Thigibh am ionsaidhse, sibhse uile tha ri saothair

agus fo throm ualach, agus bheir mise fois dhuibh,
Math. XI. 20.

T. Tha na briathra sin on Scriptuire gam chur am-thosil Ach chan urain mi chreidsin gun gabh Criost ri pcacach cosail riumsa.

M. Is e sin thuirt mi ruit an toiseach, cha'n ann o dhuine tha an creideamh, ach tiolaca Dhe air oibreacha leis an spiorad anta san a chluineas an soisgeui. Air an aobhar sin iar so agus gach gras eile air Dia le ur naidh an ainm Chriost. Agus chum misneach thoirt dhuit an so cuimhnich gun tug Dia Criost seachad air son an ni so fein, a shabhla pheacach ; air a shon so thainic e chum an t'aoghail ; air a shon so dhaoirbh e, ghuil e, agus dhoirt e fhuil ; air a shon so tha e Riogh-achadh, agus a deanadh eadar ghuidhe air neamh. Tha e co fada o bhi neo thoilcach gu sabbhaladh, as gum bheil doilghios air nuair nach tig iad da ionsaидh gu bli air an sabbala. Nuair bha e air thalamh, ghuil e os cion Herusalem fan aobharsin.

T. Chan'bheil fios agam ciod their mi.

M. Ciòd tha thu cur romhad a dheanadh ?

T. Tha eagal mor orm nach bi mi gu brath air mo shabbala. Ach tha fios agam nach bheil doidh sam bith eile ach trid saor throcair Dhe ann an Criost ; air an aobhar sin iaraidh mi e co fhad s'is beo mi ; agus nia bhasaicheas mi is ann aig cois croise Chriost aig glaodhach air son trocair.

M. Fuirich mar sin agus is leat fein gach geala pri-sail san toisgeul. Ach thoir an aire nach leig thu de

na nitheanan sin caithe air falbh, agus socrachadh an sith fhalsa. Na h'iar fois an aite sam bith ach an Criost. Thoir an aire nach dean curam agus toilintin an t's-aoghail do tharain air t, aiso Dhia, agus nach cuir peacadh doilghios air an spiorad naomha. Cuimhnich gu bheil air a ra, ma phileas duine 'air ais, ann san chan'bheil tlachd aig manam.

CORA. III.

T. Tha dochas agam nach bi doilghies ort don trioblaid tha mi cuir ort: ach tha do chomhairle gu mor a dhith orm.

M. Cha ruig thu leas bhi gabbail leisgeul sam bith a thuathanaich, bu mhaith leam gun cuireadh gach neach tha feitheamh air mo theagasg, an dradh ceudhna orm. Ach ciod a nis.

T. Bha mi o chion tanuill mar nach ro mi riamh roimhe: bha eagal orm gum bithin air mo dhamnadhlion so mi le smaointin agus eagal la agus aoidhche. Cha robh teamh dhuit mearalachadh an aghaidh cunthard curam's toilintin saoghalta oir cia an tait air bith an robh mi, ro ciod air bith bha mi deanadh, bha mo pheacain agus ifrion do ghna an sealadh mo shul.

M. Ciod bharail bha agad air do pheacaidh? ciod an eoidh air an do leig iad, iad fein ris dhuit?

T. Peacaidh a chuir mi'n gniomh o chion moran do bhlianuidh, tha iad a nis air ciridh am intin agus gam dhiteadh. Tba cuimhneachadh peaeaidh moige air mo leantin neart gunn ban an de a chuirrin an gniomh iad

agus air leam gu bheil cuid do scriptuire a chuala agus a leabhl mi, air eiridh am aghaidh chum mo dhiteadh. Tha mi an duil gun do chuimhnich mi cead uair air na briathra so, is e tuarasdal a pheacaidh am bas.

M. An robh thu aig amharc ann do chridhe, agus an tug thu fa near an truaileachd tha an sin?

T. Cha do thuig mi ciod bu chial dhuit le amharc sa chridhe; ach air leam gu bheil mi ga thuigsin a nis. Tha mi mothachadh annam fein mianaidh laidir gu moran pheacaidh, cha ne mhain tha mi fiosrach am intin fein gun do thoil mi feirg Dhe air son aomadh leis na mianuidh sin. Gun amhras tha mi nis nas fear na bha mi. Roimhe so, bha mi air mo tharin a thaoibh le mo chridhe aingidh fein, gu toilintin a ghabhail an cuidea chd dhiomhain; gu labhairt umam fein air doidh fhaoin gu|bhi deigheil air an t'saoghal; gu seachnadh urnaidhean agus dleasnais eile, mar gu 'm bualach do m'ghiulan iad; agus bli ciontach am peacain eile. Nis, buidheachas do Dhia air a shon chan'bheil mi mar sin; ach tha mo smaointe gu leir ann a caileachd air an togail mu churam manam, agus an t'saoghail ri teachd.

M. Tha eagal orm nach aithne dhuit do chridhe co maith's tha thu saoilsin. Tha thu coslach ri duil bhi agad gu bheil gach ni air an nuadhachadh anad. Ach na bi air do mhealadh: chan'bheil saothach co neo ghlan ri chridhe gach duine thaoibh naduir a co furasd a ghlan adh o gach droch mhianaidh agus thograidh sa tha duil agad. Na peacain sin tha coslach ri bli air a nglanadh a mach, chan'bheil iad ach nan codal ri tamuil: bi fur-chair ma ta; oir duisgidh iad la eigin. Smaith a bharail

nach bheil pairt aca ach aig athrachadh air son pairt eile is mesa agus is cunardaiche na iad fein, mar tha bosd, danachd, agus an samhail.

T. Gu dearbh bha eagal orm dheth sin, oir faodaidh thu thoirt fainear, mar bha mi aon la a smaointeachadh cied an creatuir peacach mi fein, agus ciod thachradh domh san t'saoghal eile; an sin thainic na briathran so gu laidir am intin. Leithisidh mi an cul sleamhlnachadh, agus gradhaichiadh mi gu saor iad. Tha mi cinteach gu bl. eil iad an aite eigin sa Phiobal, ach cha n'urain mi am faotain a mach. Gidheadh, tha iad a toirt mor cho thurtachd dhomh, agus tha mi socrach riamh o shin. Nis, tha coinihearsnach ris an robh mi caint aig ra rium, gum faed mi amhare air so mar fhocal o Dhia, agus gum faod mi amhare orm fein mar dhuine iompaichte. Ach tha cagal orm gum bu danachd so. Nis, ciod do bharailse?

M. Is eigin donih uine iaraidh mu'm fuasgail mi a cheist sin, a chuid is lugh a seachd bliadhna, mun urain mi freagairt chinteacha thoirt uire.

Tha na briathran sin a dhainmich thu ann a faidearachd an fhaidh Hosea XIV. 4. Bha iad smaith a d'fhaointe air an labhairt air son nan Iudhhach bha am braideanas thoirt air an ais; ach tha iad a cumail geala solasach direach an doidh an t'soisgeil, tha iad air an aobhar sin saor do gach anam irisiol a ghabhas riu le creideamh. Tha am faidh, tha thu faicin, ann san Rom. 2. 3. aig iaraidh air a phobal aithreachas agus umhla-chad a dheanamh air son am peachaidh: O Israel, pil a dhionsaidh an Tighearna do Dhia; oir thuit thu le

aingidheachd. Thoir leat briathra, agus pil a dhiosaidh an Tighearna. Abair ris, thoir air falbh na huile aingidheachd, agus gabh ruin gu grasmhor; oir is ann annad sa gheibh an dileachdan trocair. Nis, mar thug Dia mothachadh dhuit air do staid pheacach gun neart, no mian gu pileadh da ionsaidh, cosail ris so tha am Faidh aig ra, mar choimhar air freagairt an sith, tha dochas agam gur leat fein an gealadh a leannas: leithisidh mi an cul sleamhnachadh, agus gradhachaидh mi gu saor iad: oir tha mo choraich air a pileadh air ais uatha, ran, 1. Tha dochas agum mar an ceudhna, ann sa chomh f'hurtachd sin a f'huair thu leis a ghealahd a chur riut fein le creideamh sonraichte, gur ann o Spiorad Dhia tha e; air an amhail ceudhna mar tha mi aig a-mharc, air a mothachadh sin a f'huair thu air a pheacadh, a tha air do lionadh le eagal agus fein dhroch mheas, nuair ghairm thu gu cuimhne do pheacain agus breitheanas Dhe air a bhagrath an aghaidh pheacairenn, tha mi cur an umhail gur e sin obair an spiorad; oir is esan a bheir mothachadh don t'saoghal air peacadh agus air fireantachd. Ach is eigin dhomh so inse dhuit: gu bheil na mothair sin uile ri bhi an amhras, gus am faic sinn ciod an toradh a leanas ann do ehridhe agus ann do bheatha. Oir, ge do s'ann do Spiorad Dhe bluineas iad air cuid do uairean, agus iad a tighin air doidh mhaith, nuair is ann, mar tha do chorsa, tha iad an ceangal co dluth ri focal De; gidheadh tha namhaid an anama cuid do dh'uaircen a coslacha na nithenan sin, chum mealaidh. Agus tha e neo chomasach a ra cia mead a phairt tha aig air spioraidne agus aig air na

cuirne dheth sin.

T. Guidheam ort, innis dhamh ciod a bharail tha agad air mo staid.

M. Tha mi aig inse dhuit, gu bheil satan ; cuid do dhuairen a cur coslas Aingeal solais air fein, chum mealaidh. Na comharan fiosrach sin tha air an toirt dluin le spiorad Dhe, agus air an deanamh air intin dhaoine, is ann ris an t'scorsa sin tha an Scriptuir aig ra sith ann an creideamh, agus aoibhnes ann san spiorad naomha, iad sin tha an namhaid cuid do dh'uairen gan coslachadh, agus mar sin a mealadh dhaoine aingidh gu bosd Spioradail. Na daoine diadhaidh fein, tha e cuid do uairen gan scideadh suas, agus gam fagail mar gu'm bann tearainte agns gun churam. Ach tha da chonhar grais ann nach urain an diobhal an cur an gnionmh ; iad sin chridhe naomha seasmhach an aghaidh a peacaidh agus beatha naomha, a toirt geil do aitheanta Dhe. Bitheadh iad so agad agus dearbh an ta'on ris an aer cile ; agus fan mar so a moladh t'aidmheil. An sin cha bhi an teagamh as lugh a agam nach bheil thu an staid ghrais.

T. Co fad agus is aithne dhomh mo chridhe fein, cha bhithin toileach diom a chur air Dia air son an t'saoghal gu leir : tha gradh agam dhoibhsin tha coslach ri bhi nan seir bhesaich dha, rachain air mo lamhan agus air mo għluinen a dheanmh maith dhoibh, no dheanadh pairt eile cosail riu. Is taogh leam bhi cluintin f'focail bhi ri urnaidh, agus bhi labhairt air nithe maith ; air leam gu m'fuilnin bas le solas nam be thoil e.

M. Is maith na comhthran sin. Ach is e so eud do

cheud ghradh. Cha bhi e daonan mar sin leat. Bha e mar sin le clan Israel nuair tainic iad thar a mhuiir ruadh leis na Galasianich, agus le caglais na Hephesus. Ach dh'fas iad sin uile fuar a ris; agus tha am Faidh Iere I. 2. Pol a dhionsaidh nan Gal. IV. 15. agus air Tighearna, Taisb. II. 4. a toirt achesan dhoibh air a shion.

T. Tha duil agam gur aithne dhuit mo chunard nas fear na is aithne dhomh fein. Cuidheam ort innis dhomh ciod a ni mi.

M. Dean stri ri do ghairm agas do thagha dheanamh cinneach, agus dearbh sin dhuit fein is do dhaoine eile, le bhi giulan toradh na fireantachd an deo choradh. Is e cheud chomhairle bheir mi ort, thu bhi umhal, agus gluasachd gu humhal, maile ri d' Dhia. Bidhe cuimhneachadh do pheacain agus tamaideachd san am chaidh seachad gad chomhadachadh le nair. Gairm gu cuimhne na nithe seachranach a rinn thu le bhi caithe do bheatha mar gum bann a cogadh ri Dia; agus re na huine sin gun ro esan a carnadh a mhaiteas ort fein agus air do chuid a toirt dhuit biadh agus eadach, slaint agus neart; agus gun do mhair a throcair dhuit air an doidh so nuair a dhearmadaich thusa an lamh thug dhuit iad, agus a dhiol thu olc ri maith. Chaombain e thu ann a tuile bhuaireadh; agus fa dheircadh dh' fhosgail e do shuilan chum's gu faiceadh tu do chunard, bhrosnuich e thu chum a sheachlinadh, agus a nis tha e toirt dochais maith dhuit trid grais gun sealbhaich thu beatha shioraidh. Amhaire air so, ciod rinn Dia air do shon, agus ciod thoil thusa, agus mar so foghlam irisleachd. Cum suil f'hurchair air fuighiol a pheaeaidh tha fathasd a

gabhair taimh annad. Agus deanadh gach a omadh gu peacadh, gach smaoin dhiombain, gach failneachadh, an dleasnas, do teeagasg gu bhi iriseal agus eaglach. Mar sin a deanamh mi carbsa annad fein, amhaire suas ri Dia air son gna chuideachadh cosail ri leanabh beag gun neart, biodh dochas agad trid eadar ghuidhe Iosa Criod, gum bi thu air do chuideachadh an am feam. An dara comhairle gle cogais ghlan. Ma rinn thu ea coir air reach na bidh naire ort aideachadh; agus do reir do chomais diol a chum's nach leanadh an ni malaichte riut. Thoir an aire nach cuir thu doilghios air spiorad Dhe, le gluasad mhi naomha, air eagal gum brosnaich thu e chum t'f hagail. Chum na criche so dean faire air do chridhe, bac a chead aomadh gu peacadh, agus bi furchair an aghaidh buairidh on leth a muidh; suidhich do shuil gu son raicht air a pheacadh a basa leat chur an gniomh roimhe. Ma gheidh peaca lamh an uachdar uair sam bith, na feach ra dhichuimneachadh, no ra fholach ann do bhrolach; ach theirig gu Dia gun dail; gabh nair a tion suidh; guidh air son gealadhl an t'soisgeil do phecairen iompaichte, aig amharec a dhionsaidh Iosa Criod mar t'oifreil fhoghainteach, agus fear thagraidh do chuis ris an Athair; agus na sguir do ghleachd ri Dia le urnaidh, gus an lion e thu le eagal roi choraich chur air. Mar tha dochas agam gu bheil thu a nis air do phlantachadh am fion gharadh Dhe, bi torach. Giulain air do chridhe mothachadh air gradh do pheacaich ann an Iosa Criod. Thoir aire shonraichte do na rinn Dia air do shon, ann do ghairm o dhorchadas ga sholas ioghantach. Cuimh-

nich mar a luidh thu an trom chodal a pheacaich agus ann an tearainteachd fhalsa, nuair dhuisg Dia thu gu dc chunard fhaicin agus a sheachmadh. Smaointich ciod bu chor dhuit an sioruidheachd, nam fagadh Dia an earbsa riut fein thu. Smaointich cia lion iad fathasd tha gluasad san droch rathad an do ghluais thusa, agus deanadh mothacha air gradh cedar dhealaichte Dhe do bhrosnachadh gu iompaidh chuir air pairt eile gu pileadh. Thoir gradh dha a chion gun do ghradhaich esan thu an toiseach. Agus deanadh gradh dod athair neamhaidh, do smaointin, do bliriathra, agus do ghniomhara a riadhadh. Agus bitheadh do smaointean air Dia milis agus tric. Tog suas do chridhe da ionsaidhsan a chi an uaigneas agus, a sgrudas na criodhachan agus na hairnen Iar co chomun dluth ri athair do spioraid ; agus chum na criche so dean dichiol gud smaointe a tharain on talamh gu neamh, a dhionsaidh na nithé sin nach bhei rain faicin ach le suilean a chreideamh ; chum's mar so gun gluaiseadh tu le creideamh, air do threorachadh leis mar shuile tanama, agus air do thogail leis gu intin neamhaidh, chum's gu gradhaiche agus gu gabhadh tu tlachd an Dia. An aite an fheoin choradh bha agad roimhe so, bidheadh a nis do theanga air a gleasadh gu gloir Dhe chur air aghaidh : ann an labhairt gu maith air ainm ; an urnaidh agus a moladh dod Dhia ; an inse do phairt eile ciod rinn e air son tanam ; ann an rabhadh thoirt do pheacaich air an cunart ; agus a toirt misnich, dhoibh an eagal De, gu bhi dana agus misneachael na sheirbheis. Agus biodh do chaithe beatha mar thigeadh don t'soisgeul. Tha thu air do ghairm gu cath

maith a chreideamh a chur ; feuch nach failnich agus nach bi thu sgith an dea oibridh. Leig fhaicin gu bheil thu beo do Dhia, le gluasad da reir, le thu fein thoirt suas da sheirbheis, agus le diochal dean ni eigin air a shonsan a rinn, na hurad air do shonsa. Bi gradhach do na huile dhaoine, oir is iad obair lamha Dhe iad : dean maith do na huile a reir do chomais. Tha t'uine, do neart, agus gach ni eile air an toirt duit gu deo bhuil a dheanamh leo ; leig a mach iad an gniomartha truacantas agus graidh. Bidh do chridhe air a mheadachadh do na huile dhaoine gun do namhaid a sheachnad. Bidh t'urnaidh acasan agus maitheanas, agus bi ulamh gu maith a dheanadh an aghaidh uilc. Feach mar an ceuna gu leig thu cumhachd na Diadheachd fhaicin le do ghiulan. Bi caoimhneil, gradhach, agus tiom chridheach do na huile man cuairt ort. Leig thu fein fhaicin mar eisimpleir air caomhalachd, gradh agus fad fhuilanas, do mhuiutir do theaghlaich. Leig ris do churam air son an anama, co maith 'sar son an cuirp, le cursa durachdach do adhradh ad theaghlaich. Leig do mhuintir do thighe agus dod luchd eolais fhaicin gu bheil cridhe nua agad, le bhi caithe do bheatha air doidh nua, a feuchain do ghna ri bhi deanadh do reir toil agus focal De. Bi direach agus fireanach a tuile ghnothaiche. Toir a chuid fein do gach neach, cis don fhcar dan dlidher cis, agus cusdam don fhear dan dlidher cusdam, co maith ri gach siacha laghail eile, gun bhi deanamh eacoir air an Righ no air do cho sheirbhiesach, agus gun mhisneach air doidh sam bith thoirt dhoibhsan a ni sin. Leig fhaicin gu bheil gradh sonraichte agad don mluin-

tir tha do theaghlaich a chreideamh, agus iadsan tha do rireadh Diadhaidh, air sga Chriosd. Oir Bha na huile dhaoine air an cruthacha o thus do reir iomhaidh Dhe, a nis san tha an iomhaidh so ann a cail eigin air na hais-eag a ris. Buinidh iad san air doidh shonraichte do Chriosd, air bhi dhoibh air an glanadh on uile chiont le fhuilsan, agus air an naomhachadh le a spiorad. Agus chum do bhrosneachadh gus an dichiol is mo ann san obair agus saothair ghraidh so, amhaire gu tric le suil-ean a chreideamh air an duais ghloirmhor tha air a cur romhad, a ghloir shioraidh tha air a toirt seachad an la sin nuair bheir Criosd duais do ghniomhara tha trocaireach agus graidh air an deanadh na ainni, mar gum be fein a dheanadh iad.

Air do bheothachadh leis so, agus misneach air thoirt duit leis an dochas so, feach ri fas an eolas, an glaine, agus an creideamh; an gradh, agus an eagal De; an cuineas, agus ann's gach gras Criosdail. Feach ri gloir Dhia chur air aghaidh, maitheas nan uile dhaoine, agus an suidheachadh sin ann a tanam a ni iomchaidh thu air son bhi air do ghabhail gu aoighreachd nan naomh an solus. Agus a chum an obair naomhachaидh so char air aghaidh annad, feith air beannachadh agus gras Dhe, ann a feum durachdach a dheanadh do ordinean, an urnaidh fholaiseach agus dhiomhair, a clin-tin agus a leabhadh fhocail, agus ann's gach dleansnas aithnicht. Mar so faodaidh thu dochas bhi agad gum bi thu ad chrann torach, agus faodaidh thu na beannachdan sin tha am Faidh a cur ris a ghealadh air saor throcair, ann sann d'fhuair thu na hurad do sholas; iad

sin faodaidh thu chur ri tanam fein : Hosea XIV. 5, 6, 7. Bithidh mi mar an driuchd do Israel : fasaidh e mar an lili, agus tilgidh e fhreamhach mar Lebanon a fas suas le creideamh agus gradh, agus sios le irisleachd. Sgaoilidh a gheagan ; agus bithidh a mheas mar an crann ola, agus fhaileadh mar Lebanon. Gabhaidh iad comhnuidh fo a sgail, pilidh iad cn seachranaibh ; beothachaidh iad mar an coirc, agus fasaidh iad mar am fhion chrann. Bithidh a bholadh (no bhla) mar an fion chrann an Lebanon, maiseach, torach, agus tlach-dmhor an sealadh Dhe.

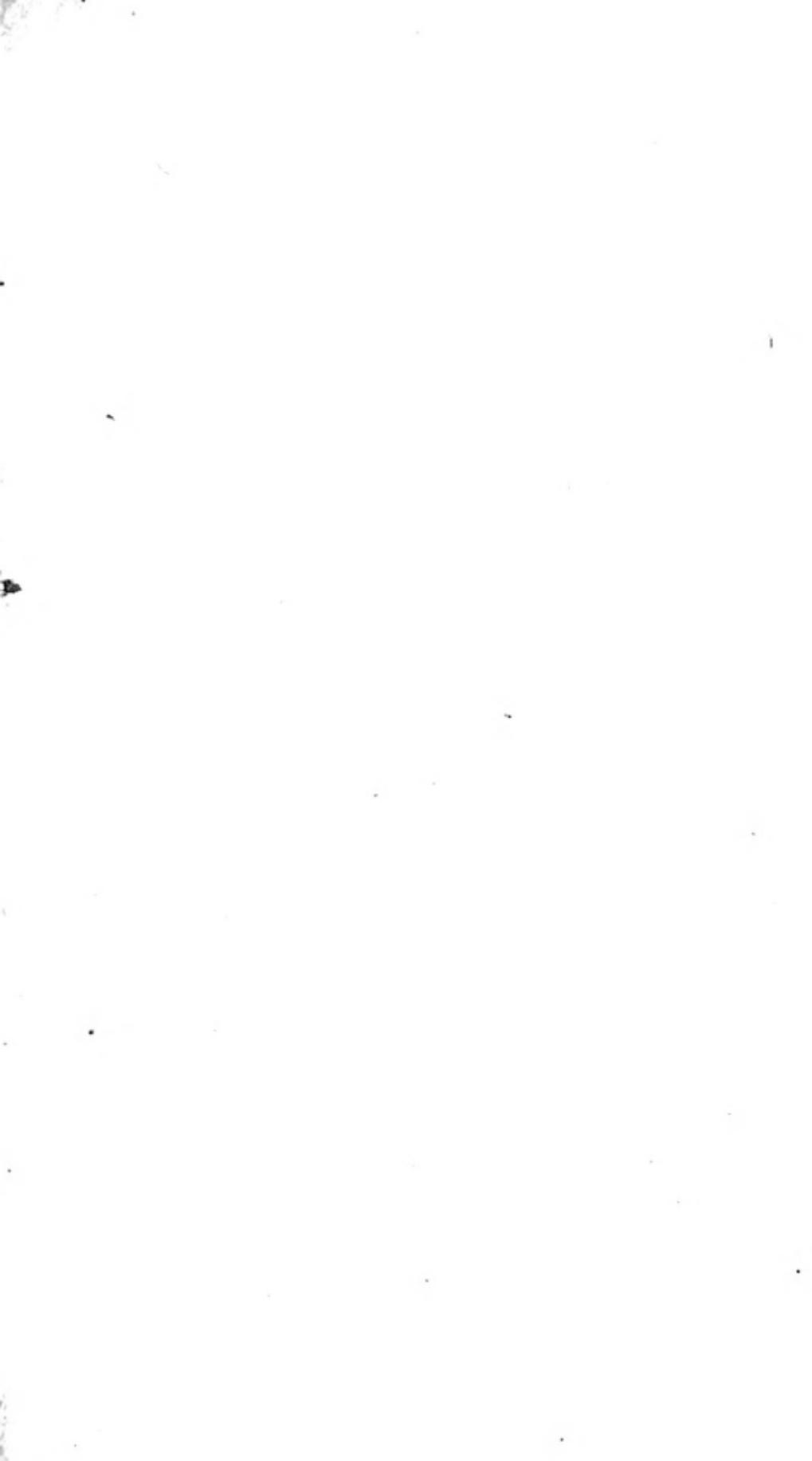
T. Tha mi gu mor nad chomain. Tha mi faicin obair mhor air toiseachadh orm ; ach le cuideachadh Dhe, tha dochas agam gum bi mi comasach air seasamh a mach gus a chrich.

M. Is eigin dhuit duil bhi agad ri mor d' fheachain, agus buaireadh. Is i slighe na croise an tlige gu neamh, agus ro mhoran trioblaid.—Tha an saoghal, an fheoil, agus an Diobhal, nan naimhden laidir, agus tha iad an dlu cheangal ri cheile. Bithidh do nadur coirbte fein gad bhuaireadh, a toirt droch mhisneach dhuit, agus gad tharain air t'ais ; oir is iad so bhios do ghna nan ualach ort : uime sin feumaidh tu bhi durachdach, a deanamh earbsa a fulantas agus eadarmheanoireachd an T'slain fhear. Agus gun deonaicheadh Esan da mhor throcair, gum bi thu o aon cheum gu ceum eile air do threorachadh gus am bi thu fadhoidh air do dheanamh oirfidh Annsan—Amen.

Non vox, Sed votum,
Non musica cordula : sed eor,
Non clamans, sed amans :
Sonet in aura Dei.

Cha'n e guth binn, ach guidhe threein:
Cha teud, ach Criadhe ceart,
Cha ghlaodh, ach gradh ni fuaim gu leir :
An cluasaibh Dhe nam feart.

'Tis not the voice, but righteous thought,
Not music, but the heart,
Not loudest sound, but love profound,
That ears divine impart.

